

§ 14. Udgifterne ved godkendelse af besætninger efter § 6 og udgifterne ved de i § 11 omhandlede tilsyn, herunder udgifter til laboratorieundersøgelser, afholdes af den kommune, som efter § 13 foretager godkendelse og udøver tilsyn.

Stk. 2. De samlede udgifter afholdt af kommunerne i henhold til stk. 1 fordeles på samtlige landets kommuner efter nærmere af landbrugsministeren fastsatte regler.

Stk. 3. Udøves efter en virksomheds ønske kontrol med et større antal besætninger end det efter landbrugsministerens skøn har været rimeligt i forhold til mængden af fremstillede konsummælkprodukter, skal den del af de afholdte udgifter, der svarer til den overskydende mængde kontrolleret mælk, afholdes af vedkommende virksomhed efter nærmere af landbrugsministeren fastsatte regler.

Kapitel 4.

Indførsel og udførsel af mælk, suppleringsleverancer og konsummælkprodukter.

§ 15. Landbrugsministeren kan fastsætte regler om indførsel af mælk, suppleringsleverancer og konsummælkprodukter bl. a. under hensyn til udførselslandets veterinære, sundhedsmæssige og hygiejniske bestemmelser og kontrollen hermed.

Stk. 2. Landbrugsministeren kan fastsætte regler om i hvilket omfang og på hvilken måde de i stk. 1 nævnte produkter må anvendes ved tilvirkning her i landet af konsummælkprodukter.

§ 16. Landbrugsministeren kan fastsætte regler om udførsel af mælk, suppleringsleverancer og konsummælkprodukter.

Kapitel 5.

Kvalitetsmærkning af konsummælkprodukter.

§ 17. Landbrugsministeren kan fastsætte bestemmelser om kvalitetsmærkning af konsummælkprodukter tilvirket i Danmark. I bestemmelserne kan fastsættes sådanne regler, som skønnes nødvendige for at forebygge uberettiget anvendelse af foreskrevne kvalitetsmærker.

Kapitel 6.

Forhandling af mælk, suppleringsleverancer og konsummælkprodukter.

§ 18. Mælk, suppleringsleverancer og konsummælkprodukter må ikke sælges under omstændigheder, der er egnet til at vildlede køberen eller modtageren med hensyn til varens oprindelse, fremstillingstidspunkt, beskaffenhed, art, mængde, sammensætning, behandling, egenskaber og virkninger.

Stk. 2. Ved bedømmelsen heraf skal der særligt tages hensyn til den betegnelse, der anvendes for varen, de mundtlige og skriftlige oplysninger, som gives derom, de tegninger og billeder og den tekst, der er anbragt på varen eller dens emballage, på reklame eller skilt vedrørende varen, i annoncer eller i reklametilbud o. lign.

§ 19. Mælk, suppleringsleverancer og konsummælkprodukter må ikke sælges, hvis de ved anvendelse på sædvanlig måde må antages at kunne overføre eller fremkalde sygdom eller at kunne medføre forgiftning, eller hvis de på grund af sygelig forandring, fordærvethed, forurening, fejlagtig tilberedning eller af anden årsag må anses for at være utjenlige til at forføres af mennesker.

§ 20. Engrosforhandling (fordeling) af konsummælkprodukter må kun finde sted på virksomheder, der efter regler fastsat af landbrugsministeren er godkendt hertil af vedkommende kommunalbestyrelse.

§ 21. For detailforhandling af konsummælkprodukter gælder de af miljøministeren i medfør af lov om levnedsmidler m. m. fastsatte regler.

Kapitel 7.

Høringsforskrifter.

§ 22. Inden landbrugsministeren fastsætter regler i medfør af loven, forhandler han med de nærmest interesserede landsomfattende organisationer. Hvis reglerne berører områder, der henhører under miljøministeren eller andre ministre, forhandler landbrugsministeren tillige med vedkommende minister.